

บทที่ 5

วิธีดำเนินการวิจัย

ในบทนี้กล่าวถึงการทดลองข่ายงานระบบประสาทและวิธีการประยุกต์ข่ายงานระบบประสาทเพื่อใช้ควบคุมหุ่นยนต์ โดยมีขั้นตอนหลัก 3 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนแรกเป็นส่วนของการรวบรวมชุดข้อมูลสำหรับฝึกสอนและทดสอบข่ายงานระบบประสาท ซึ่งทำการรวบรวมจากแบบจำลองสามมิติของหุ่นยนต์ที่สร้างด้วย Open Dynamics Engine ขั้นตอนที่ 2 เป็นส่วนของการทดลองข่ายงานระบบประสาท โดยการพัฒนาโปรแกรมข่ายงานระบบประสาทที่ใช้การฝึกสอนแบบป้อนกลับด้วยภาษาซี เพื่อหาโครงสร้างและค่าพารามิเตอร์ของข่ายงานระบบประสาทที่สามารถจำแนกชุดข้อมูลฝึกสอนและชุดข้อมูลทดสอบได้ดีที่สุด ขั้นตอนสุดท้ายคือส่วนของการประยุกต์ข่ายงานระบบประสาทเข้ากับโปรแกรมควบคุมเพื่อควบคุมหุ่นยนต์จริงโดยใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์ที่เชื่อมต่อกับเครื่องคอมพิวเตอร์ผ่านพอร์ตอนุกรม

5.1 การรวบรวมชุดข้อมูล

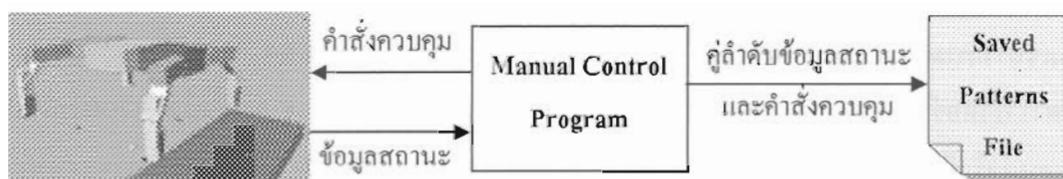
การรวบรวมชุดข้อมูลสำหรับฝึกสอนและทดสอบข่ายงานระบบประสาท ทำโดยใช้แบบจำลองสามมิติของหุ่นยนต์ที่สร้างด้วย Open Dynamics Engine เพื่อความสะดวกในการใช้งาน เนื่องจากไม่จำเป็นต้องทำการเชื่อมต่อกับหุ่นยนต์จริง โดยแบบจำลองหุ่นยนต์นั้นได้ทำการสร้างให้มีส่วนของเซ็นเซอร์ตรวจจับการชนทั้ง 8 จุด อยู่ในตำแหน่งเดียวกับเซ็นเซอร์ที่ติดตั้งบนหุ่นยนต์จริง เพื่อให้สามารถใช้แบบจำลองหุ่นยนต์ในการรวบรวมชุดข้อมูลได้ สำหรับการรวบรวมชุดข้อมูลจะเริ่มจากการทดลองควบคุมแบบจำลองหุ่นยนต์ให้เดินไปข้างหน้า โดยกำหนดรูปแบบท่าทางการเดินให้เป็นแบบเดียวกันตลอดการเดินคือ Crawling Gait การส่งคำสั่งควบคุมจะทำเมื่อหุ่นยนต์อยู่ในสถานะหยุดนิ่งหลังจากปฏิบัติตามคำสั่งก่อนหน้าเสร็จเรียบร้อยแล้ว หรือหยุดนิ่งเนื่องจากเซ็นเซอร์มีการตรวจพบสิ่งกีดขวาง โดยเมื่อหุ่นยนต์อยู่ในสถานะหยุดนิ่ง โปรแกรมจะทำการอ่านค่าพารามิเตอร์ของจุดเชื่อมต่อทั้ง 10 จุด และค่าสถานะของเซ็นเซอร์ 8 ค่า ซึ่งมีจำนวนเท่ากับของหุ่นยนต์จริงคือ 18 ค่าข้อมูลที่เป็นข้อมูลเข้า ค่าที่อ่านได้จะเรียกว่าค่าสถานะท่าทางของหุ่นยนต์ หลังจากนั้นจะทำการเลือกคำสั่งที่เหมาะสมกับข้อมูลที่ได้อ่านที่จะส่งผลให้หุ่นยนต์สามารถเดินข้ามสิ่งกีดขวางไปข้างหน้าได้ และบันทึกค่าค่านั้นเก็บไว้

การควบคุมแบบจำลองหุ่นยนต์เพื่อรวบรวมชุดข้อมูลทำการทดลอง 12 กรณี ดังแสดงในตารางที่ 5-1 โดยแต่ละกรณีต่างกันที่ขนาดของสิ่งกีดขวางที่และตำแหน่งที่ตั้ง

ตารางที่ 5-1 การทดลองเพื่อรวบรวมข้อมูลจากแบบจำลองหุ่นยนต์

ลำดับ	ชื่อการทดลอง	แบบของ สิ่งกีดขวาง	ขาที่ใช้ข้ามสิ่งกีดขวาง			
			FR	FL	RR	RL
1	การเดินบนพื้นราบที่ไม่มีสิ่งกีดขวาง	-				
2	เดินข้ามสิ่งกีดขวางขาหน้าขวา	1	●			
3	เดินข้ามสิ่งกีดขวางขาหน้าซ้าย	1		●		
4	เดินข้ามสิ่งกีดขวางขาหลังขวา	1			●	
5	เดินข้ามสิ่งกีดขวางขาหลังซ้าย	1				●
6	เดินข้ามสิ่งกีดขวางขาด้านหน้า	2	●	●		
7	เดินข้ามสิ่งกีดขวางขาด้านหลัง	2			●	●
8	เดินข้ามสิ่งกีดขวางขาด้านขวา	2	●		●	
9	เดินข้ามสิ่งกีดขวางขาด้านซ้าย	2		●		●
10	เดินข้ามสิ่งกีดขวางขาหน้าขวาและขาหลังซ้าย	1	●			●
11	เดินข้ามสิ่งกีดขวางขาหน้าซ้ายและขาหลังขวา	1		●	●	
12	เดินข้ามสิ่งกีดขวางทั้ง 4 ขา	3	●	●	●	●

ภาพรวมของระบบการรวบรวมชุดข้อมูลโดยการทดลองควบคุมแบบจำลองหุ่นยนต์แสดงในภาพที่ 5-1 โดยชุดข้อมูลที่รวบรวมได้เป็นเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นในขั้นตอนการเดินข้ามสิ่งกีดขวางของแบบจำลองหุ่นยนต์ของแต่ละกรณี ส่วนข้อมูลในตารางที่ 5-2 เป็นคำอธิบายสถานะต่าง ๆ ที่ใช้ในแผนภาพ State Diagram ซึ่งมีทั้งหมด 26 สถานะ

ภาพที่ 5-1 แผนภาพระบบการรวบรวมชุดข้อมูลจากแบบจำลองหุ่นยนต์

ตารางที่ 5-2 คำอธิบายสถานะที่ใช้ในการเขียน State Diagram

ลำดับ	ชื่อสถานะ	คำอธิบาย
1	Initial State	สถานะเริ่มต้น
2	FR step 1	ขา FR ยกขึ้นที่ระดับ 1
3	FL step 1	ขา FL ยกขึ้นที่ระดับ 1
4	RR step 1	ขา RR ยกขึ้นที่ระดับ 1
5	RL step 1	ขา RL ยกขึ้นที่ระดับ 1
6	FR step 2	ขา FR ยกขึ้นที่ระดับ 2
7	FL step 2	ขา FL ยกขึ้นที่ระดับ 2
8	RR step 2	ขา RR ยกขึ้นที่ระดับ 2
9	RL step 2	ขา RL ยกขึ้นที่ระดับ 2
10	FR at 8	ขา FR อยู่ที่ตำแหน่ง 8
11	FL at 8	ขา FL อยู่ที่ตำแหน่ง 8
12	RR at 2	ขา RR อยู่ที่ตำแหน่ง 2
13	RL at 2	ขา RL อยู่ที่ตำแหน่ง 2
14	FR hit at 2-6	ขา FR ตรวจพบสิ่งกีดขวางในตำแหน่งที่ 2 ถึง 6
15	FR hit at 7-8	ขา FR ตรวจพบสิ่งกีดขวางในตำแหน่งที่ 7 ถึง 8
16	FL hit at 2-6	ขา FL ตรวจพบสิ่งกีดขวางในตำแหน่งที่ 2 ถึง 6
17	FL hit at 7-8	ขา FL ตรวจพบสิ่งกีดขวางในตำแหน่งที่ 7 ถึง 8
18	RR hit at 4-8	ขา RR ตรวจพบสิ่งกีดขวางในตำแหน่งที่ 4 ถึง 8
19	RR hit at 2-3	ขา RR ตรวจพบสิ่งกีดขวางในตำแหน่งที่ 2 ถึง 3
20	RL hit at 4-8	ขา RL ตรวจพบสิ่งกีดขวางในตำแหน่งที่ 4 ถึง 8
21	RL hit at 2-3	ขา RL ตรวจพบสิ่งกีดขวางในตำแหน่งที่ 2 ถึง 3
22	FR down	ขา FR วางลง
23	FL down	ขา FL วางลง
24	RR down	ขา RR วางลง
25	RL down	ขา RL วางลง
26	Move Forward	ถ้าน้ำหนักตัวไปด้านหน้า

ในส่วนต่อไปจะกล่าวถึงการควบคุมแบบจำลองในการทดลองจำนวน 12 การทดลอง ตามรูปแบบที่กำหนดในตารางที่ 5-1 ซึ่งเกี่ยวข้องกับ คำสั่ง ขั้นตอน และรายการ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้อธิบายความหมายของคำดังกล่าวเพื่อความเข้าใจที่ตรงกันดังนี้

คำสั่ง คือ การปรับค่าพารามิเตอร์ของจุดเชื่อมต่อของแบบจำลองเพื่อให้ทำงานเช่นเดียวกับการหมุนของเซอร์โวมอเตอร์ ตัวอย่างของคำสั่ง เช่น M10(0), M5(8), M6(8) และ MF เป็นต้น

ขั้นตอน คือ การกำหนดลำดับของการส่งคำสั่งไปควบคุมแบบจำลอง (หรือควบคุมหุ่นยนต์) เนื่องจากคำสั่งแต่ละคำสั่งจะส่งผลให้สถานะท่าทางของแบบจำลองเปลี่ยนไป ดังนั้นการจะควบคุมแบบจำลองให้เคลื่อนที่ในการทดลองแต่ละสถานการณ์ จึงจำเป็นต้องส่งคำสั่งควบคุมตามลำดับที่เหมาะสม ตัวอย่างขั้นตอน เช่น ขั้นตอนการเดินบนพื้นราบ ประกอบด้วยการใช้คำสั่งจำนวน 12 คำสั่ง คือ M10(0) M10(1) M10(2) M5(8) M6(8) MF M9(0) M9(1) M9(2) M7(2) M8(2) MB แต่ต้องกำหนดลำดับของการส่งคำสั่ง จำนวน 14 ครั้ง ตามลำดับคือ

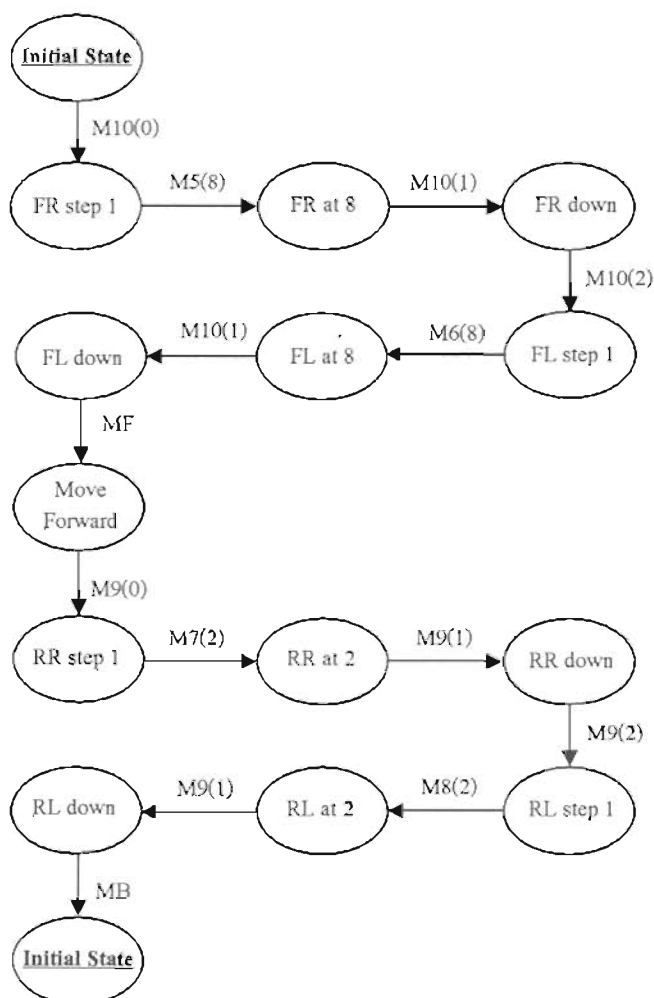
1) M10(0)	เพื่อยกขา FR ขึ้น
2) M5(8)	เพื่อก้าวขา FR ไปที่ตำแหน่ง 8
3) M10(1)	เพื่อวางขา FR ลง
4) M10(2)	เพื่อยกขา FL ขึ้น
5) M6(8)	เพื่อก้าวขา FL ไปที่ตำแหน่ง 8
6) M10(1)	เพื่อวางขา FL ลง
7) MF	เพื่อถ่ายน้ำหนักตัวไปด้านหน้า
8) M9(0)	เพื่อยกขา RR ขึ้น
9) M7(2)	เพื่อก้าวขา RR ไปที่ตำแหน่ง 2
10) M9(1)	เพื่อวางขา RR ลง
11) M9(2)	เพื่อยกขา RL ขึ้น
12) M8(2)	เพื่อก้าวขา RL ไปที่ตำแหน่ง 2
13) M9(1)	เพื่อวางขา RL ลง
14) MB	เพื่อถ่ายน้ำหนักตัวไปด้านหลังและกลับสู่สถานะเริ่มต้น

รายการ คือ ลำดับของค่าสถานะท่าทางของหุ่นยนต์กับคำสั่งควบคุม ซึ่งเกิดจากการควบคุมแบบจำลองหุ่นยนต์ให้เดินในการทดลองแบบต่างๆ ที่ทำการบันทึกลงแฟ้มข้อมูลเพื่อใช้เป็นชุดข้อมูลสำหรับฝึกสอนและทดสอบข่ายงานระบบประสาท ตัวอย่างเช่น

8888 2200 11 1111 0000 A//M10(0) ← คือรายการที่บันทึกลงแฟ้มข้อมูล

5.1.1 การควบคุมแบบจำลองหุ่นยนต์ให้เดินบนพื้นราบ

การทดลองนี้เริ่มต้นที่ลำดับของข้อมูลสถานะท่าทางของแบบจำลองกับคำสั่งที่เลือกเมื่อส่งคำสั่งควบคุมคำสั่งแรกจากข้อมูลของแบบจำลองที่อยู่ในสถานะเริ่มต้น (Initial State) และสิ้นสุดการทดลองเมื่อสามารถควบคุมแบบจำลองให้เคลื่อนที่ไปข้างหน้าและกลับมาอยู่ในสถานะเริ่มต้นอีกครั้ง เรียกว่าเป็นการควบคุมครบ 1 รอบการเดิน (1 Cycle) แม้ว่าจุดเชื่อมต่อแต่ละจุดจะมีค่าตำแหน่งที่เป็นไปได้หลายตำแหน่ง ตามที่ได้อธิบายไว้ในหัวข้อ 4.1 ตารางที่ 4-2 ส่งผลให้เกิดค่าสถานะท่าทางที่เป็นไปได้จำนวนมาก แต่เมื่อทำการทดลองควบคุมแบบจำลองให้เดินไปข้างหน้าพบว่าในการเดินไปข้างหน้ามีขั้นตอนในการเดินทั้งหมดเพียง 14 ขั้นตอน โดยเริ่มควบคุมการยกขาและก้าวขาตามลำดับจากขา FR FL RR และ RL ภาพที่ 5-2 เป็นภาพของ State Diagram เพื่ออธิบายการเปลี่ยนสถานะของแบบจำลองเมื่อได้รับคำสั่งควบคุม โดยข้อความในวงรีคือสถานะของแบบจำลอง ส่วนข้อความที่กำกับลูกศรคือคำสั่งควบคุม

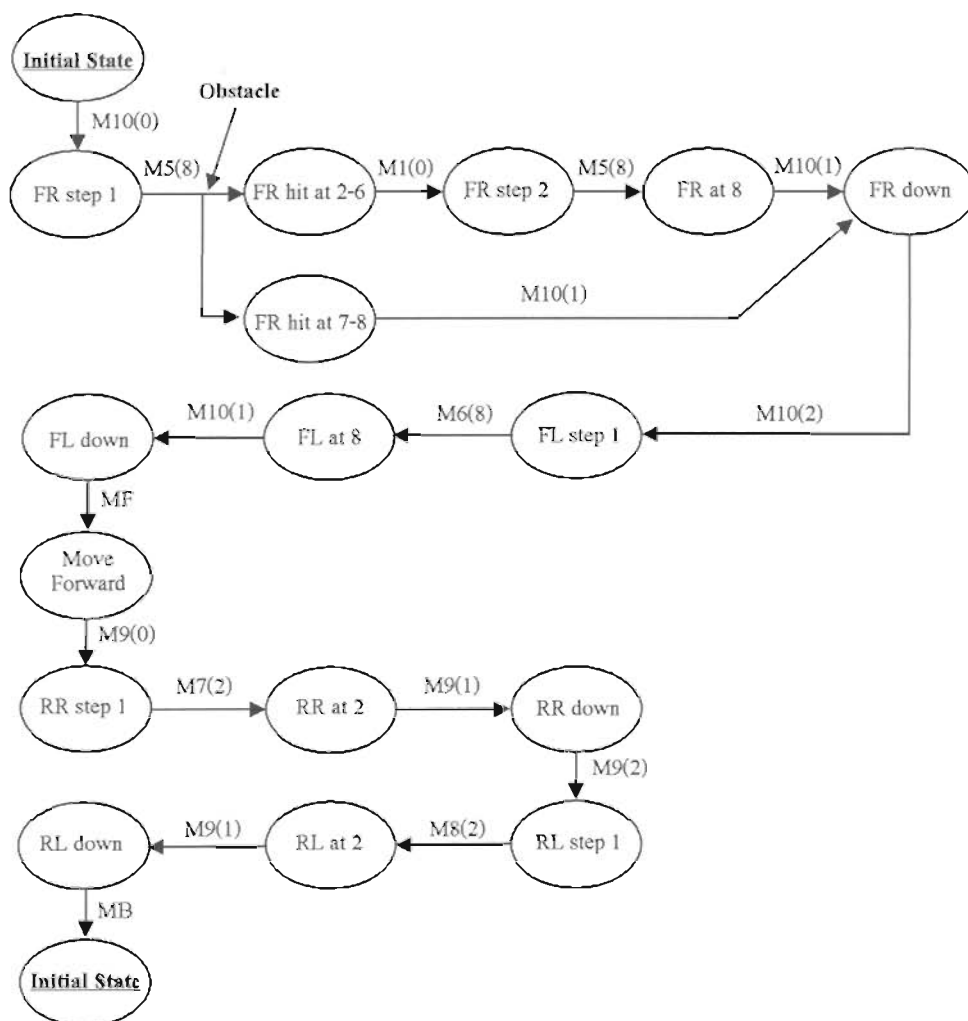
ภาพที่ 5-2 State Diagram การควบคุมแบบจำลองให้เดินบนพื้นราบ

5.1.2 การควบคุมแบบจำลองหุ่นยนต์ให้เดินข้ามสิ่งกีดขวางหน้าด้านขวา (FR)

การทดลองนี้ใช้สิ่งกีดขวางแบบที่ 1 ตามที่อธิบายในหัวข้อ 4.2 เริ่มต้นที่กู่ลำดับของข้อมูลเมื่อขา FR ตรวจพบสิ่งกีดขวางและจบการทดลองเมื่อขา FR ก้าวลงจากสิ่งกีดขวางได้ โดยตำแหน่งของการตรวจพบสิ่งกีดขวางที่เป็นไปได้มี 7 ตำแหน่งคือ 2 ถึง 8 ภาพที่ 5-3 แสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างการทดลอง

ภาพที่ 5-3 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในการควบคุมแบบจำลองเดินข้ามสิ่งกีดขวางขา FR

ภาพที่ 5-4 State Diagram การตรวจพบและก้าวข้ามสิ่งกีดขวางขา FR

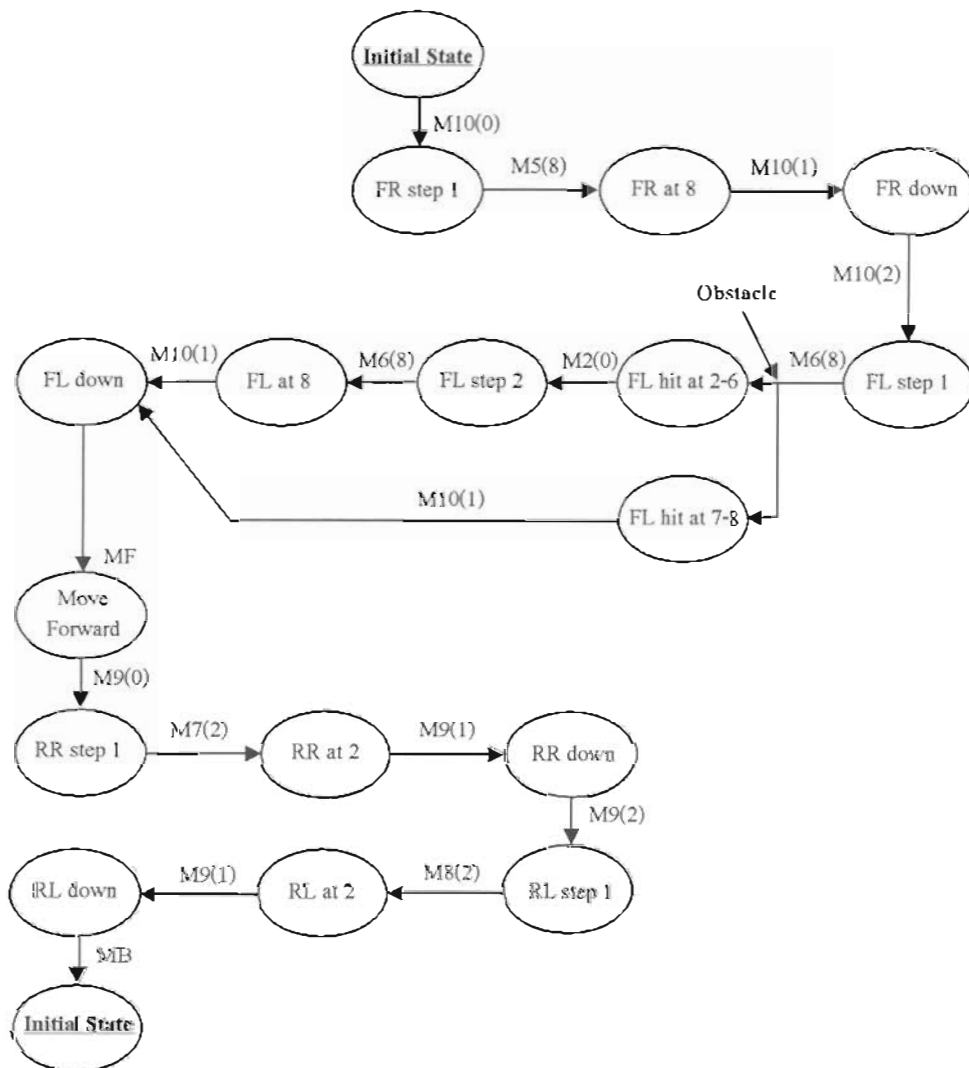
State Diagram ของการตรวจพบและก้าวข้ามสิ่งกีดขวางขา FR แสดงในภาพที่ 5-4 โดยมีการควบคุมที่ต่างกัน 2 กรณีในขณะที่ก้าวขา คือ กรณีตรวจพบสิ่งกีดขวางที่ตำแหน่ง 2 ถึง 6 จะยกขา FR ให้สูงขึ้นด้วยคำสั่ง M1(0) และก้าวต่อไป แต่ถ้าตรวจพบที่ตำแหน่ง 7 หรือ 8 จะเลือกคำสั่ง M10(1) เพื่อวางขาลง จากการทดลองพบว่าเป็นไปได้ของการควบคุมในเหตุการณ์การตรวจพบและก้าวข้ามสิ่งกีดขวางขา FR จำนวน 39 ขั้นตอน การเดินบนสิ่งกีดขวางใช้ขั้นตอนการควบคุมแบบเดียวกับการเดินบนพื้นราบ (ต่างกันที่จุดเชื่อมต่อ M1 อยู่ที่ตำแหน่ง 0) จึงมีขั้นตอนการควบคุม 14 ขั้นตอน ส่วนการเดินลงจากสิ่งกีดขวางใช้ขั้นตอนการควบคุมเช่นเดียวกับการเดินบนพื้นราบเช่นกันแต่เพิ่มขั้นตอนการวางขา FR ลงด้วยคำสั่ง M1(8) เข้ามา 1 ขั้นตอน ทำให้มีขั้นตอนการควบคุม 15 ขั้นตอน ดังนั้นจึงรวบรวมชุดข้อมูลได้ทั้งหมดเท่ากับ $39 + 14 + 15 = 68$ รายการ

5.1.3 การควบคุมแบบจำลองหุ่นยนต์ให้เดินข้ามสิ่งกีดขวางหน้าด้านซ้าย (FL)

การทดลองนี้ใช้สิ่งกีดขวางแบบที่ 1 โดยจะเริ่มบันทึกข้อมูลเมื่อขา FL ตรวจพบสิ่งกีดขวางและจบการทดลองเมื่อขา FL ก้าวลงจากสิ่งกีดขวางได้ ซึ่งตำแหน่งของการตรวจพบสิ่งกีดขวางขา FL จะเป็นไปได้ 7 ตำแหน่งคือ 2 ถึง 8 ภาพที่ 5-5 แสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างการทดลอง ส่วน State Diagram ของการตรวจพบและก้าวข้ามสิ่งกีดขวางขา FL แสดงในภาพที่ 5-6 โดยมีการควบคุมที่ต่างกัน 2 กรณีในขณะที่ก้าวขา คือ กรณีตรวจพบสิ่งกีดขวางที่ตำแหน่ง 2 ถึง 6 จะยกขาให้สูงขึ้นด้วยคำสั่ง M2(0) แต่ถ้าตรวจพบที่ตำแหน่ง 7 หรือ 8 จะเลือกคำสั่ง M10(1) เพื่อวางขาลง จากการทดลองพบว่าเป็นไปได้ของการควบคุมในเหตุการณ์การตรวจพบและก้าวข้ามสิ่งกีดขวางขา FL จำนวน 30 ขั้นตอน การเดินบนสิ่งกีดขวางใช้ขั้นตอนการควบคุมแบบเดียวกับการเดินบนพื้นราบ (ต่างกันที่จุดเชื่อมต่อ M2 อยู่ที่ตำแหน่ง 0) จึงมีขั้นตอนการควบคุม 14 ขั้นตอน ส่วนการเดินลงจากสิ่งกีดขวางใช้ขั้นตอนการควบคุมเช่นเดียวกับการเดินบนพื้นราบเช่นกันแต่เพิ่มขั้นตอนการวางขา FL ลงด้วยคำสั่ง M2(8) เข้ามา 1 ขั้นตอน ทำให้มีขั้นตอนการควบคุม 15 ขั้นตอน ดังนั้นจึงรวบรวมชุดข้อมูลได้ทั้งหมดเท่ากับ $30 + 14 + 15 = 59$ รายการ

ภาพที่ 5-5 เหตุการณ์ที่เกิดในการควบคุมแบบจำลองเดินข้ามสิ่งกีดขวางขา FL

ภาพที่ 5-6 State Diagram การตรวจพบและก้าวข้ามสิ่งกีดขวางขา FL

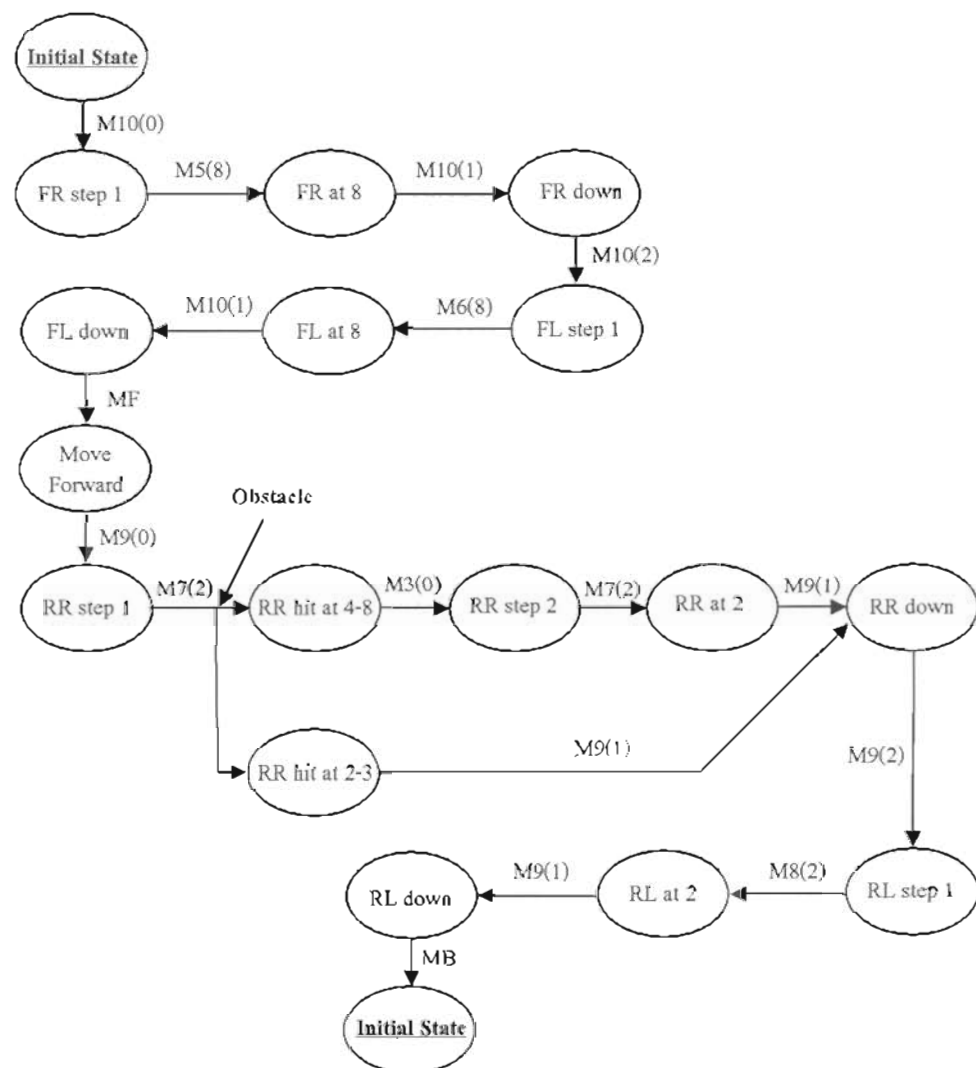
5.1.4 การควบคุมแบบจำลองหุ่นยนต์ให้เดินข้ามสิ่งกีดขวางทางด้านขวา (RR)

การทดลองนี้ใช้สิ่งกีดขวางแบบที่ 1 โดยจะเริ่มบันทึกลำดับของการควบคุมเมื่อขา RR เริ่มก้าวไปข้างหน้าและตรวจพบสิ่งกีดขวางและจบการทดลองเมื่อขา RR ก้าวลงจากสิ่งกีดขวางได้ ซึ่งตำแหน่งของการตรวจพบสิ่งกีดขวางขา RR จะเป็นไปได้ 7 ตำแหน่ง คือ 8 ถึง 2 ภาพที่ 5-7 แสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างการทดลอง ส่วน State Diagram ของการตรวจพบและก้าวข้ามสิ่งกีดขวางขา RR แสดงในภาพที่ 5-8 โดยมีการควบคุมที่ต่างกัน 2 กรณีในขณะที่ก้าวขา คือ กรณีตรวจพบสิ่งกีดขวางที่ตำแหน่ง 8 ถึง 4 จะยกขาให้สูงขึ้นด้วยคำสั่ง M3(0) แต่ถ้าตรวจพบที่ตำแหน่ง 3 หรือ 2 จะเลือกคำสั่ง M9(1) เพื่อวางขาลง จากการทดลองพบว่ามีความเป็นไปได้ของการควบคุมในเหตุการณ์การตรวจพบและก้าวข้ามสิ่งกีดขวางขา RR จำนวน 25 ขั้นตอน การเดินบนสิ่งกีดขวางใช้ขั้นตอนการควบคุมแบบเดียวกับการเดินบนพื้นราบ (ต่างกันที่จุดเชื่อมต่อ M3 อยู่

ที่ตำแหน่ง 0) จึงมีขั้นตอนการควบคุม 14 ขั้นตอน ส่วนการเดินทางจากสิ่งกีดขวางใช้ขั้นตอนการควบคุมเช่นเดียวกับการเดินบนพื้นราบเช่นกันแต่เพิ่มขั้นตอนการวางขา RR ลงด้วยคำสั่ง M3(8) เข้ามา 1 ขั้นตอน ทำให้มีขั้นตอนการควบคุม 15 ขั้นตอน ดังนั้นจึงรวบรวมชุดข้อมูลได้ทั้งหมดเท่ากับ $25 + 14 + 15 = 54$ รายการ

ภาพที่ 5-7 เหตุการณ์ที่เกิดในการควบคุมแบบจำลองเดินข้ามสิ่งกีดขวางขา RR

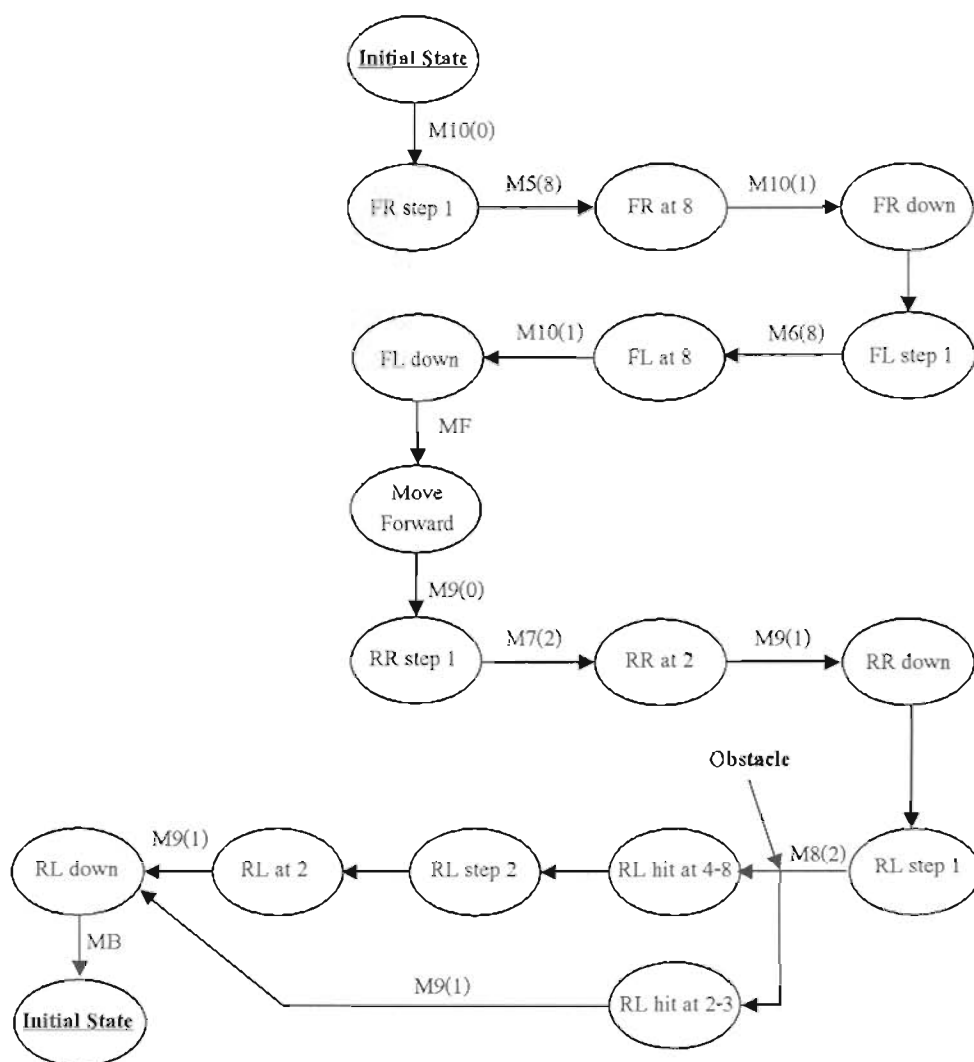
ภาพที่ 5-8 State Diagram การตรวจพบและก้าวข้ามสิ่งกีดขวางขา RR

5.1.5 การควบคุมแบบจำลองหุ่นยนต์ให้ก้าวเดินข้ามสิ่งกีดขวางขาหลังด้านซ้าย (RL)

การทดลองนี้ใช้สิ่งกีดขวางแบบที่ 1 โดยจะเริ่มบันทึกลำดับของการควบคุมเมื่อขา RL เริ่มก้าวไปข้างหน้าและตรวจพบสิ่งกีดขวางและจบการทดลองเมื่อขา RL ก้าวลงจากสิ่งกีดขวางได้ ซึ่งตำแหน่งของการตรวจพบสิ่งกีดขวางขา RL จะเป็นไปได้ 7 ตำแหน่ง คือ 8 ถึง 2 ภาพที่ 5-9 แสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างการทดลอง ส่วน State Diagram ของการตรวจพบและก้าวข้ามสิ่งกีดขวางขา RL แสดงในภาพที่ 5-10 โดยมีการควบคุมที่ต่างกัน 2 กรณีในขณะที่ก้าวขา คือ กรณีตรวจพบสิ่งกีดขวางที่ตำแหน่ง 8 ถึง 4 จะยกขาให้สูงขึ้นด้วยคำสั่ง M4(0) แต่ถ้าตรวจพบที่ตำแหน่ง 3 หรือ 2 จะเลือกคำสั่ง M9(1) เพื่อวางขาลง จากการทดลองพบว่ามีความเป็นไปได้ของการควบคุมในเหตุการณ์การตรวจพบและก้าวข้ามสิ่งกีดขวางขา RL จำนวน 16 ขั้นตอน การเดินบนสิ่งกีดขวางใช้ขั้นตอนการควบคุมแบบเดียวกันกับการเดินบนพื้นราบ (ต่างกันที่จุดเชื่อมต่อ M4 อยู่ที่ตำแหน่ง 0) จึงมีขั้นตอนการควบคุม 14 ขั้นตอน ส่วนการเดินลงจากสิ่งกีดขวางใช้ขั้นตอนการควบคุมเช่นเดียวกับการเดินบนพื้นราบเช่นกันแต่เพิ่มขั้นตอนการวางขา RL ลงด้วยคำสั่ง M4(8) เข้ามา 1 ขั้นตอน ทำให้มีขั้นตอนการควบคุม 15 ขั้นตอน ดังนั้นจึงรวบรวมชุดข้อมูลได้ทั้งหมดเท่ากับ $16 + 14 + 15 = 45$ รายการ

ภาพที่ 5-9 เหตุการณ์ที่เกิดในการควบคุมแบบจำลองเดินข้ามสิ่งกีดขวางขา RL

ภาพที่ 5-10 State Diagram การตรวจพบและก้าวข้ามสิ่งกีดขวางขา RL

5.1.6 การควบคุมแบบจำลองหุ่นยนต์ให้ก้าวเดินข้ามสิ่งกีดขวางทางด้านหน้า (FR & FL)

การทดลองนี้ใช้สิ่งกีดขวางแบบที่ 2 ซึ่งวางกีดขวางขา 2 ข้างคือ FR และ FL โดยจะเริ่มบันทึกค่าลำดับของข้อมูลเมื่อขา FR ตรวจพบสิ่งกีดขวางและจบการทดลองเมื่อขา RL ก้าวลงจากสิ่งกีดขวางได้ โดยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างการทดลองแสดงในภาพที่ 5-11 ซึ่งเป็นการทดลองที่ 2 ต่อเนื่องด้วยการทดลองที่ 3 จึงมีขั้นตอนควบคุมในการตรวจพบและก้าวข้ามสิ่งกีดขวาง $39 + 30 = 69$ ขั้นตอน ส่วนการเดินลงจากสิ่งกีดขวางใช้ขั้นตอนการควบคุมเช่นเดียวกับการเดินบนพื้นราบเช่นกันแต่เพิ่มขั้นตอนการวางขา FR ลงด้วยคำสั่ง M1(8) และวางขา FL ลงด้วยคำสั่ง M2(8) เข้ามา 2 ขั้นตอน ทำให้มีขั้นตอนการควบคุม 16 ขั้นตอน ดังนั้นจึงรวบรวมชุดข้อมูลได้ทั้งหมดเท่ากับ $69 + 14 + 16 = 99$ รายการ

ภาพที่ 5-11 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในการควบคุมแบบจำลองเดินข้ามสิ่งกีดขวางขาหน้า

5.1.7 การควบคุมแบบจำลองหุ่นยนต์ให้ก๊าวเดินข้ามสิ่งกีดขวางทางด้านหลัง (RR & RL)

การทดลองนี้ใช้สิ่งกีดขวางแบบที่ 2 ซึ่งวางกีดขวางขา 2 ข้างคือ RR และ RL โดยจะเริ่มบันทึกลำดับของข้อมูลเมื่อขา RR ตรวจพบสิ่งกีดขวางและจบการทดลองเมื่อขา RL ก๊าวลงจากสิ่งกีดขวางได้ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างการทดลองแสดงในภาพที่ 5-12 ซึ่งเป็นการทดลองที่ 4 ต่อเนื่องด้วยการทดลองที่ 5 จึงมีขั้นตอนควบคุมในการตรวจพบและก๊าวข้ามสิ่งกีดขวาง $25 + 16 = 41$ ขั้นตอน ส่วนการเดินลงจากสิ่งกีดขวางใช้ขั้นตอนการควบคุมเช่นเดียวกับการเดินบนพื้นราบเช่นกันแต่เพิ่มขั้นตอนการวางขา RR ลงด้วยคำสั่ง M3(8) และวางขา RL ลงด้วยคำสั่ง M4(8) เข้ามา 2 ขั้นตอน ทำให้มีขั้นตอนการควบคุม 16 ขั้นตอน ดังนั้นจึงรวบรวมชุดข้อมูลได้ทั้งหมด $41 + 14 + 16 = 71$ รายการ

ภาพที่ 5-12 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในการควบคุมแบบจำลองเดินข้ามสิ่งกีดขวางขาหลัง

5.1.8 การควบคุมแบบจำลองหุ่นยนต์ให้ก๊าวเดินข้ามสิ่งกีดขวางทางด้านขวา (FR & RR)

การทดลองนี้ใช้สิ่งกีดขวางแบบที่ 2 ซึ่งวางกีดขวางขา 2 ข้างด้านขวาคือ FR และ RR โดยจะเริ่มบันทึกลำดับของข้อมูลเมื่อขา FR ตรวจพบสิ่งกีดขวางและจบการทดลองเมื่อขา RR ก๊าวลงจากสิ่งกีดขวางได้ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างการทดลองแสดงในภาพที่ 5-13 ซึ่งเป็นการทดลองที่ 2 ต่อเนื่องด้วยการทดลองที่ 4 จึงมีขั้นตอนควบคุมในการตรวจพบและก๊าวข้ามสิ่งกีดขวาง $39 + 25 = 64$ ขั้นตอน ส่วนการเดินลงจากสิ่งกีดขวางใช้ขั้นตอนการควบคุมเช่นเดียวกับการเดินบนพื้นราบเช่นกันแต่เพิ่มขั้นตอนการวางขา FR ลงด้วยคำสั่ง M1(8) และวางขา RR ลงด้วย

คำสั่ง M3(8) เข้ามา 2 ขั้นตอน ทำให้มีขั้นตอนการควบคุม 16 ขั้นตอน ดังนั้นจึงรวบรวมชุดข้อมูลได้ทั้งหมดเท่ากับ $64 + 14 + 16 = 94$ รายการ

ภาพที่ 5-13 เหตุการณ์ที่เกิดในการควบคุมแบบจำลองเดินข้ามสิ่งกีดขวางทางด้านขวา

5.1.9 การควบคุมแบบจำลองหุ่นยนต์ให้ก้าวเดินข้ามสิ่งกีดขวางทางด้านซ้าย (FL & RL)

การทดลองนี้ใช้สิ่งกีดขวางแบบที่ 2 ซึ่งวางกีดขวางขา 2 ขาทางด้านซ้ายคือขา FL และ ขา RL โดยจะเริ่มบันทึกลำดับของข้อมูลเมื่อขา FL ตรวจพบสิ่งกีดขวางและจบการทดลองเมื่อแบบจำลองสามารถเดินข้ามสิ่งกีดขวางได้ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างการทดลองแสดงในภาพที่ 5-14 ซึ่งเป็นการทดลองที่ 3 ต่อเนื่องด้วยการทดลองที่ 5 จึงมีขั้นตอนควบคุมในการตรวจพบและก้าวข้ามสิ่งกีดขวาง $30 + 16 = 46$ ขั้นตอน ส่วนการเดินลงจากสิ่งกีดขวางใช้ขั้นตอนการควบคุมเช่นเดียวกับการเดินบนพื้นราบเช่นกันแต่เพิ่มขั้นตอนการวางขา FL ลงด้วยคำสั่ง M2(8) และวางขา RL ลงด้วยคำสั่ง M4(8) เข้ามา 2 ขั้นตอน ทำให้มีขั้นตอนการควบคุม 16 ขั้นตอน ดังนั้นจึงรวบรวมชุดข้อมูลได้ทั้งหมดเท่ากับ $46 + 14 + 16 = 76$ รายการ

ภาพที่ 5-14 เหตุการณ์ที่เกิดในการควบคุมแบบจำลองเดินข้ามสิ่งกีดขวางทางด้านซ้าย

5.1.10 การควบคุมแบบจำลองหุ่นยนต์ให้ก้าวเดินข้ามสิ่งกีดขวางขาหน้าขาและขาหลังซ้าย

การทดลองนี้ใช้สิ่งกีดขวางแบบที่ 1 จำนวน 2 ชั้นเพื่อวางกีดขวางขา FR และ ขา RL โดยจะเริ่มบันทึกลำดับของข้อมูลเมื่อขา FR ตรวจพบสิ่งกีดขวางและจบการทดลองเมื่อแบบจำลองสามารถเดินข้ามสิ่งกีดขวางได้ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างการทดลองแสดงในภาพที่ 5-15 ซึ่งเป็นการทดลองที่ 2 ต่อเนื่องด้วยการทดลองที่ 5 จึงมีขั้นตอนควบคุมในการตรวจพบและก้าวข้ามสิ่งกีดขวาง $39 + 16 = 55$ ขั้นตอน ส่วนการเดินลงจากสิ่งกีดขวางใช้ขั้นตอนการควบคุมเช่นเดียวกับการเดินบนพื้นราบเช่นกันแต่เพิ่มขั้นตอนการวางขา FR ลงด้วยคำสั่ง M1(8) และวางขา RL ลงด้วยคำสั่ง M4(8) เข้ามา 2 ขั้นตอน ทำให้มีขั้นตอนการควบคุม 16 ขั้นตอน ดังนั้นจึงรวบรวมชุดข้อมูลได้ทั้งหมดเท่ากับ $55 + 14 + 16 = 85$ รายการ

ภาพที่ 5-15 เหตุการณ์ที่เกิดในการควบคุมแบบจำลองเดินข้ามสิ่งกีดขวางขาหน้าขาและหลังซ้าย

5.1.11 การควบคุมแบบจำลองหุ่นยนต์ให้ก้าวเดินข้ามสิ่งกีดขวางขาหน้าซ้ายและขาหลังขวา

การทดลองนี้ใช้สิ่งกีดขวางแบบที่ 1 จำนวน 2 ชั้นเพื่อวางกีดขวางขา 2 ขาคือขา FL และขา RR โดยจะเริ่มบันทึกลำดับของข้อมูลเมื่อขา FL ตรวจพบสิ่งกีดขวางและจบการทดลองเมื่อแบบจำลองสามารถเดินข้ามสิ่งกีดขวางได้ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างการทดลองแสดงในภาพที่ 5-16 การทดลองนี้คือการทดลองที่ 3 ต่อเนื่องด้วยการทดลองที่ 4 จึงมีขั้นตอนควบคุมในการตรวจพบและก้าวข้ามสิ่งกีดขวาง $30 + 25 = 55$ ขั้นตอน ส่วนการเดินลงจากสิ่งกีดขวางใช้ขั้นตอนการควบคุมเช่นเดียวกับการเดินบนพื้นราบเช่นกันแต่เพิ่มขั้นตอนการวางขา FL ลงด้วยคำสั่ง M2(8) และวางขา RR ลงด้วยคำสั่ง M3(8) เข้ามา 2 ขั้นตอน ทำให้มีขั้นตอนการควบคุม 16 ขั้นตอน ดังนั้นจึงรวบรวมชุดข้อมูลได้ทั้งหมดเท่ากับ $55 + 14 + 16 = 71$ รายการ

ภาพที่ 5-16 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในการควบคุมแบบจำลองเดินข้ามสิ่งกีดขวางขาหน้าขาและหลังซ้าย

5.1.12 การควบคุมแบบจำลองหุ่นยนต์ให้ก้าวเดินข้ามสิ่งกีดขวางขาทั้ง 4 ข้าง

การทดลองนี้ใช้สิ่งกีดขวางแบบที่ 3 ตามที่อธิบายในบทที่ 4 หัวข้อ 4.2 ซึ่งวางสิ่งกีดขวางขาทั้ง 4 ข้าง โดยจะเริ่มบันทึกค่าข้อมูลเมื่อขา FR ตรวจพบสิ่งกีดขวางและจบการทดลองเมื่อขา RL ก้าวลงจากสิ่งกีดขวางได้ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างการทดลองแสดงในภาพที่ 5-17 การทดลองนี้คือการทดลองที่ 2 และต่อเนื่องด้วยการทดลองที่ 3, 4 และ 5 และเมื่อก้าวขึ้นบนสิ่งกีดขวางครบทั้ง 4 ขาแล้วจะทำการยกตัวขึ้นด้วยคำสั่ง MU อีก 1 ขั้นตอน จึงมีขั้นตอนควบคุมในการตรวจพบและก้าวข้ามสิ่งกีดขวาง $39 + 30 + 25 + 16 + 1 = 111$ ขั้นตอน ส่วนการเดินลงจากสิ่งกีดขวางใช้ขั้นตอนการควบคุมเช่นเดียวกับการเดินบนพื้นราบเช่นกันแต่เพิ่มขั้นตอนการลดตัวลงด้วยคำสั่ง MD วางขา FL ลงด้วยคำสั่ง M2(8) วางขา RR ลงด้วยคำสั่ง M3(8) และวางขา RL ลงด้วยคำสั่ง M4(8) เข้ามา 4 ขั้นตอน ทำให้มีขั้นตอนการควบคุม 18 ขั้นตอน ดังนั้นจึงรวบรวมชุดข้อมูลได้ทั้งหมดเท่ากับ $111 + 14 + 18 = 143$ รายการ

ภาพที่ 5-17 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในการควบคุมแบบจำลองเดินข้ามสิ่งกีดขวางขา 4 ข้าง

ตารางที่ 5-3 ชุดข้อมูลที่รวบรวมได้จากการทดลองควบคุมแบบจำลองหุ่นยนต์

ลำดับ	การทดลอง	ชุดข้อมูลที่รวบรวมได้ (รายการ)
1	การเดินบนพื้นราบที่ไม่มีสิ่งกีดขวาง	14
2	เดินข้ามสิ่งกีดขวางขาหน้าขวา	68
3	เดินข้ามสิ่งกีดขวางขาหน้าซ้าย	59
4	เดินข้ามสิ่งกีดขวางขาหลังขวา	54
5	เดินข้ามสิ่งกีดขวางขาหลังซ้าย	45
6	เดินข้ามสิ่งกีดขวางขาด้านหน้า	99
7	เดินข้ามสิ่งกีดขวางขาด้านหลัง	71
8	เดินข้ามสิ่งกีดขวางขาด้านขวา	94
9	เดินข้ามสิ่งกีดขวางขาด้านซ้าย	76
10	เดินข้ามสิ่งกีดขวางขาหน้าขวาและขาหลังซ้าย	85
11	เดินข้ามสิ่งกีดขวางขาหน้าซ้ายและขาหลังขวา	71
12	เดินข้ามสิ่งกีดขวางทั้ง 4 ขา	143
13	กรณีที่ไม่สามารถก้าวข้ามสิ่งกีดขวางได้	49
	รวม	928

จากการทดลองควบคุมแบบจำลองหุ่นยนต์ให้เดินในการทดลองทั้ง 12 การทดลองตามที่อธิบายไว้ข้างต้นทำให้รวบรวมชุดข้อมูลลำดับการควบคุมได้เป็นจำนวน 879 รายการ และทางผู้วิจัยได้เพิ่มชุดข้อมูลที่จะส่งผลให้หุ่นยนต์ไม่สามารถก้าวเดินข้ามสิ่งกีดขวางได้อีกจำนวน 49 รายการ ในกรณีที่ขาข้างที่ตรวจพบสิ่งกีดขวางขึ้นแล้วแต่ยังไม่สามารถข้ามผ่านได้ (ชุดข้อมูลสำหรับคำสั่ง STOP) ทำให้จำนวนชุดข้อมูลที่รวบรวมได้จากการทดลองทั้งหมดมีเท่ากับ 928 รายการ ดังแสดงในตารางที่ 5-3 หลังจากนั้นนำชุดข้อมูลทั้งหมดที่รวบรวมได้นำมาจำแนกชุดข้อมูลที่ซ้ำซ้อนออกไปจำนวน 27 รายการ โดยข้อมูลที่ซ้ำซ้อนคือมีส่วนของค่าสถานะท่าทางและคำสั่งควบคุมที่เหมือนกัน ซึ่งเกิดจากการทดลองที่ต่างกัน ตัวอย่างเช่น เมื่อก้าวลงจากสิ่งกีดขวางขา FR ในการทดลองที่ 5.1.2 กับการก้าวไปอยู่ที่ตำแหน่ง 8 ของขา FR ของการเดินบนพื้นราบในการทดลองที่ 5.1.1 จะพบว่าสถานะปัจจุบันของแบบจำลองในทั้ง 2 การทดลองจะเหมือนกันและใช้คำสั่งเดียวกัน ซึ่งถือว่าเป็นชุดข้อมูลที่ซ้ำซ้อน เป็นต้น ทำให้คงเหลือชุดข้อมูลสำหรับการทดลองทั้งหมด 901 รายการ

5.2 การทดลองข่ายงานระบบประสาท

ในส่วนนี้กล่าวถึงการประยุกต์ใช้ข่ายงานระบบประสาท ในการจำแนกหรือเลือกคำสั่ง ความคุมที่เหมาะสมกับข้อมูลทางและสถานะของหุ่นยนต์ ข่ายงานระบบประสาทนั้นมีรูปแบบและสถาปัตยกรรมที่แตกต่างกันจำนวนมาก โดยข่ายงานที่ได้รับความนิยมและใช้งานอย่างแพร่หลายคือข่ายงานแบบป้อนไปข้างหน้าหลายชั้น (Multi-Layer Perceptron) และใช้เทคนิคการปรับค่าน้ำหนักการเชื่อมโยงหรือการฝึกสอนแบบป้อนกลับ (Back-Propagation Training) การฝึกสอนข่ายงานระบบประสาทจะใช้วิธีทำซ้ำ โดยการนำชุดข้อมูลฝึกสอนป้อนเข้าสู่กระบวนการฝึกสอนครั้งละ 1 รายการตามลำดับ และทำการปรับค่าน้ำหนักการเชื่อมโยงซึ่งจำนวนรอบของการทำซ้ำนั้นขึ้นอยู่กับปัญหาและผู้ทำการทดลอง ซึ่งมักพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของค่าผิดพลาดกำลังสอง (Mean Square Error : MSE) ว่ามีค่าที่น้อยเท่าที่ต้องการหรือยอมรับได้หรือไม่

แม้ว่าข่ายงานแบบป้อนไปข้างหน้าแบบหลายชั้นและใช้เทคนิคการฝึกสอนแบบป้อนกลับจะได้รับการยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ แต่จากการทดลองพบว่าในช่วงแรกของการฝึกสอนค่า MSE จะลดลงอย่างรวดเร็วจนถึงจุดหนึ่งจากนั้นจะมีอัตราการลดลงที่ช้ามากจนกระทั่งจบการฝึกสอน และแต่ละปัญหามีจำนวนข้อมูลนำเข้า ข้อมูลนำออก รวมทั้งมีความซับซ้อนต่างกัน ดังนั้นจึงไม่มีรูปแบบของข่ายงานรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งที่เหมาะสมกับทุกปัญหา การประยุกต์ใช้ข่ายงานสำหรับงานวิจัยนี้จึงทำการทดลองปรับเปลี่ยนค่าอัตราการเรียนรู้ในระหว่างขั้นตอนการฝึกสอน

ข่ายงานระบบประสาทที่ใช้ในการทดลองนี้คือ ข่ายงานแบบป้อนไปข้างหน้าหลายชั้น และใช้เทคนิคการปรับค่าน้ำหนักการเชื่อมโยงแบบป้อนกลับ ชุดข้อมูลที่ใช้สำหรับฝึกสอนและทดสอบข่ายงานได้จากทดลองควบคุมแบบจำลองหุ่นยนต์จำนวน 901 รายการ ตามที่อธิบายในหัวข้อ 5.1 โดยแบ่งออกเป็นสองส่วนในอัตราส่วน 50 เปอร์เซ็นต์ คือ ใช้เป็นชุดข้อมูลสำหรับฝึกสอนข่ายงานจำนวน 451 รายการและใช้เป็นชุดข้อมูลสำหรับทดสอบข่ายงานจำนวน 450 รายการ และข่ายงานจะทำการจำแนกคำสั่งสำหรับควบคุมหุ่นยนต์ซึ่งมีทั้งหมด 23 คำสั่ง ซึ่งโครงสร้างและพารามิเตอร์ของข่ายงานระบบประสาทแสดงในตารางที่ 5-4 และ ตารางที่ 5-5 ตามลำดับ

5.2.1 โครงสร้างของข่ายงานระบบประสาท

5.2.1.1 เนื่องจากข้อมูลสถานะทางของหุ่นยนต์ ซึ่งเป็นข้อมูลนำเข้ามีทั้งหมด 18 คำ ดังนั้นจำนวนข้อมูลนำเข้าของข่ายงานระบบประสาทจึงมีทั้งหมด 18 หน่วย

5.2.1.2 เนื่องจากจำนวนคำสั่งสำหรับควบคุมหุ่นยนต์ที่เป็นไปได้ทั้งหมดมี 23 คำสั่ง ดังนั้นจำนวนข้อมูลออกของข่ายงานระบบประสาทจึงมี 23 หน่วย

5.2.1.3 จำนวนชั้นซ่อนของข่ายงานระบบประสาทที่ใช้คือ 1 ชั้น โดยใช้จำนวนหน่วยประมวลผลในชั้นซ่อนต่างกัน 8 คำคือ 15, 20, 25, ..., 50

5.2.1.4 ฟังก์ชันกระตุ้นที่ใช้คือ ฟังก์ชันเชิงตรรกะ (Sigmoid)

5.2.2 พารามิเตอร์สำหรับข่ายงานระบบประสาท

5.2.2.1 ค่าอัตราการเรียนรู้ใช้ 3 ค่า คือ 0.010, 0.015 และ 0.020

5.2.2.2 จำนวนรอบการฝึกสอนใช้คือ 500,000 และ 1,000,000 รอบ

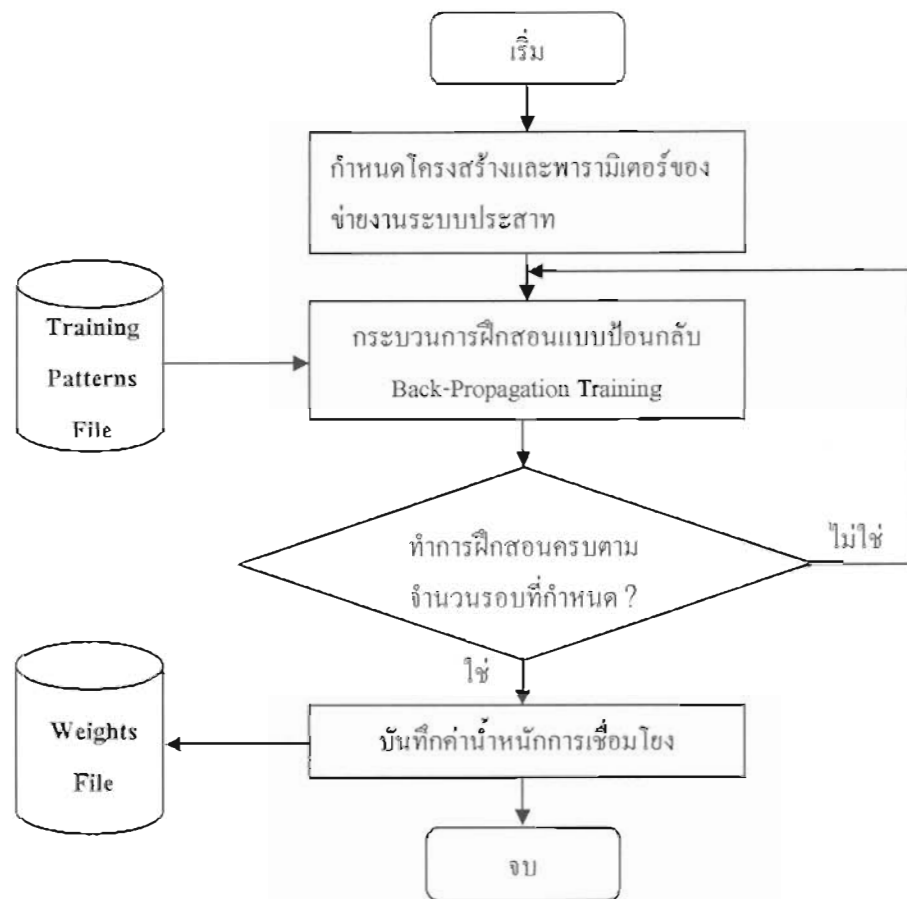
ตารางที่ 5-4 โครงสร้างของข่ายงานระบบประสาท

โครงสร้างของข่ายงานระบบประสาท	ค่า
จำนวนข้อมูลนำเข้า	18-
จำนวนข้อมูลนำออก	23-
จำนวนชั้นซ่อนของข่ายงาน	1
จำนวนหน่วยประมวลผลในชั้นซ่อน	15, 20, 25, ... , 50
ฟังก์ชันกระตุ้น	ฟังก์ชันเชิงตรรกะ (Sigmoid)

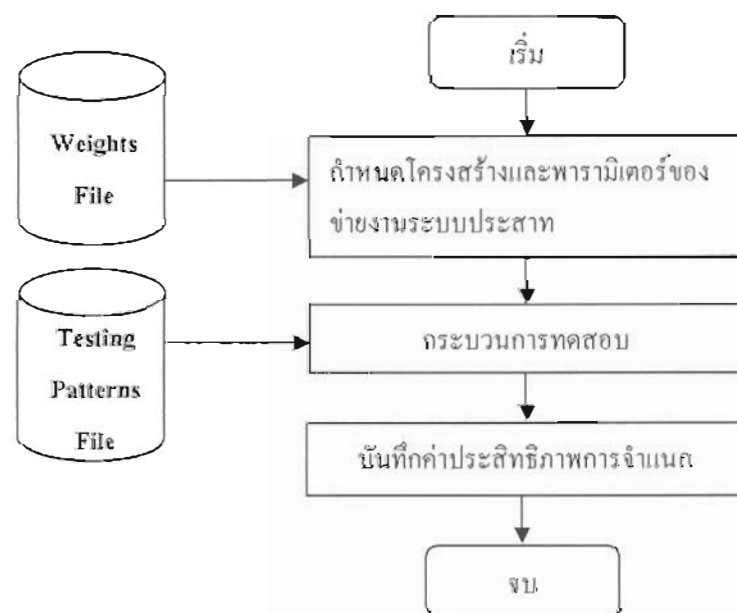
ตารางที่ 5-5 พารามิเตอร์สำหรับข่ายงานระบบประสาท

พารามิเตอร์ของข่ายงานระบบประสาท	ค่า
ค่าอัตราการเรียนรู้	0.010, 0.015, 0.020
จำนวนรอบการฝึกสอน	500,000 1,000,000

การทดลองกับข่ายงานระบบประสาทใช้ชุดข้อมูลสำหรับฝึกสอน (Training Patterns File) ที่ทำการแบ่งจากชุดข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดจากแฟ้มชุดข้อมูล หลังจากทำการฝึกสอนแล้ว ทดสอบด้วยชุดข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดจากแฟ้มชุดข้อมูลทดสอบ (Testing Patterns File) โดยแผนภาพแสดงขั้นตอนการฝึกสอนและทดสอบข่ายงานระบบประสาทแสดงในภาพที่ 5-18 และภาพที่ 5-19 ตามลำดับ

ภาพที่ 5-18 แผนผังขั้นตอนการฝึกสอนข่ายงานระบบประสาท

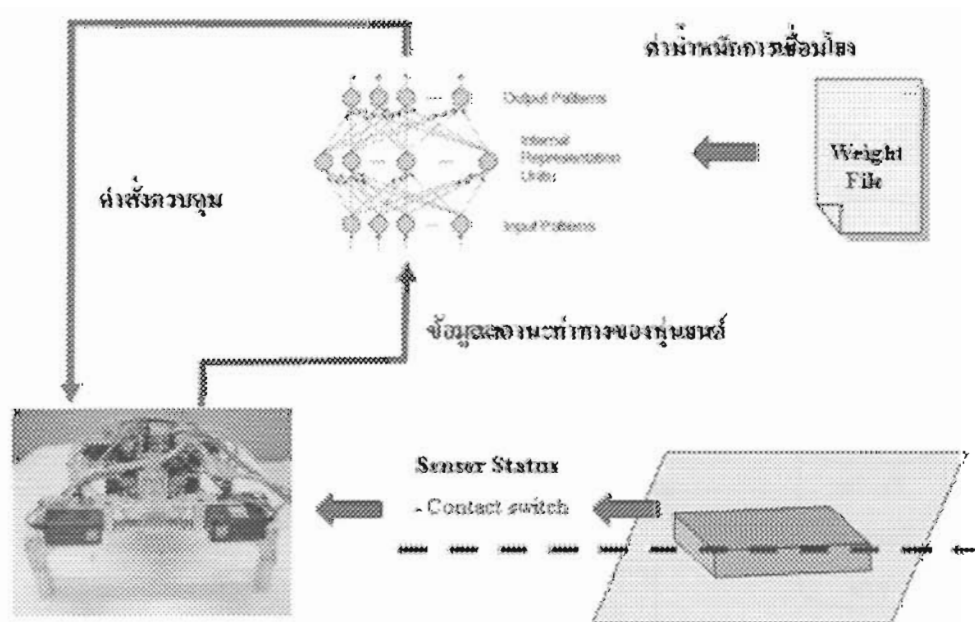
ภาพที่ 5-19 แผนผังขั้นตอนการทดสอบข่ายงานระบบประสาท

5.3 การประยุกต์ใช้งานระบบประสาทกับการควบคุม

หลังจากทดลองและทดสอบเพื่อหาโครงสร้างและพารามิเตอร์ของข่ายงานระบบประสาทที่เหมาะสมกับปัญหาที่วิจัยได้แล้ว จะทำการบันทึกข้อมูลโครงสร้างของข่ายงานระบบประสาทและค่าน้ำหนักการเชื่อมโยงที่สามารถเรียนรู้การจำแนกชุดข้อมูลฝึกสอนและชุดข้อมูลทดสอบได้ดีที่สุดในไฟล์ข้อมูล ซึ่งค่าประสิทธิภาพการจำแนกที่ดีที่สุดที่ต้องการคือช่วง 95 - 100 เปอร์เซ็นต์

โปรแกรมควบคุมจะทำหน้าที่รับข้อมูลสถานะท่าทางของหุ่นยนต์จากการสื่อสารกับไมโครคอนโทรลเลอร์บนตัวหุ่นยนต์ที่เชื่อมต่อกับคอมพิวเตอร์ผ่านพอร์ตอนุกรม จากนั้นจะส่งข้อมูลที่รวบรวมได้เข้าสู่การคำนวณของข่ายงานระบบประสาทตามโครงสร้างที่บันทึกไว้ในไฟล์ข้อมูล ซึ่งในโปรแกรมควบคุมนี้ส่วนของข่ายงานระบบประสาทจะทำเฉพาะขั้นตอนของการป้อนไปยังหน้าทํานานข้อมูลที่ออกจากข่ายงานคือค่าส่งควบคุม ซึ่งจะถูกส่งไปยังไมโครคอนโทรลเลอร์บนหุ่นยนต์ เพื่อส่งไปควบคุมเซอร์โวมอเตอร์ในระบบต่อไป ระบบการควบคุมหุ่นยนต์จึงแสดงในภาพที่ 5-20

โปรแกรมควบคุมหุ่นยนต์พัฒนาบนระบบปฏิบัติการลินุกซ์ทะเล โดยใช้โปรแกรมประยุกต์ QT Designer เวอร์ชัน 3.1.2 ช่วยในการเขียนโปรแกรมภาษาซีและ QT ยังสนับสนุนการพัฒนาในแนวคิดต่อกับผู้ใช้แบบกราฟฟิกส์ (GUI) ช่วยให้โปรแกรมที่พัฒนาใช้งานได้ง่าย

ภาพที่ 5-20 ระบบการควบคุมหุ่นยนต์ด้วยข่ายงานระบบประสาท